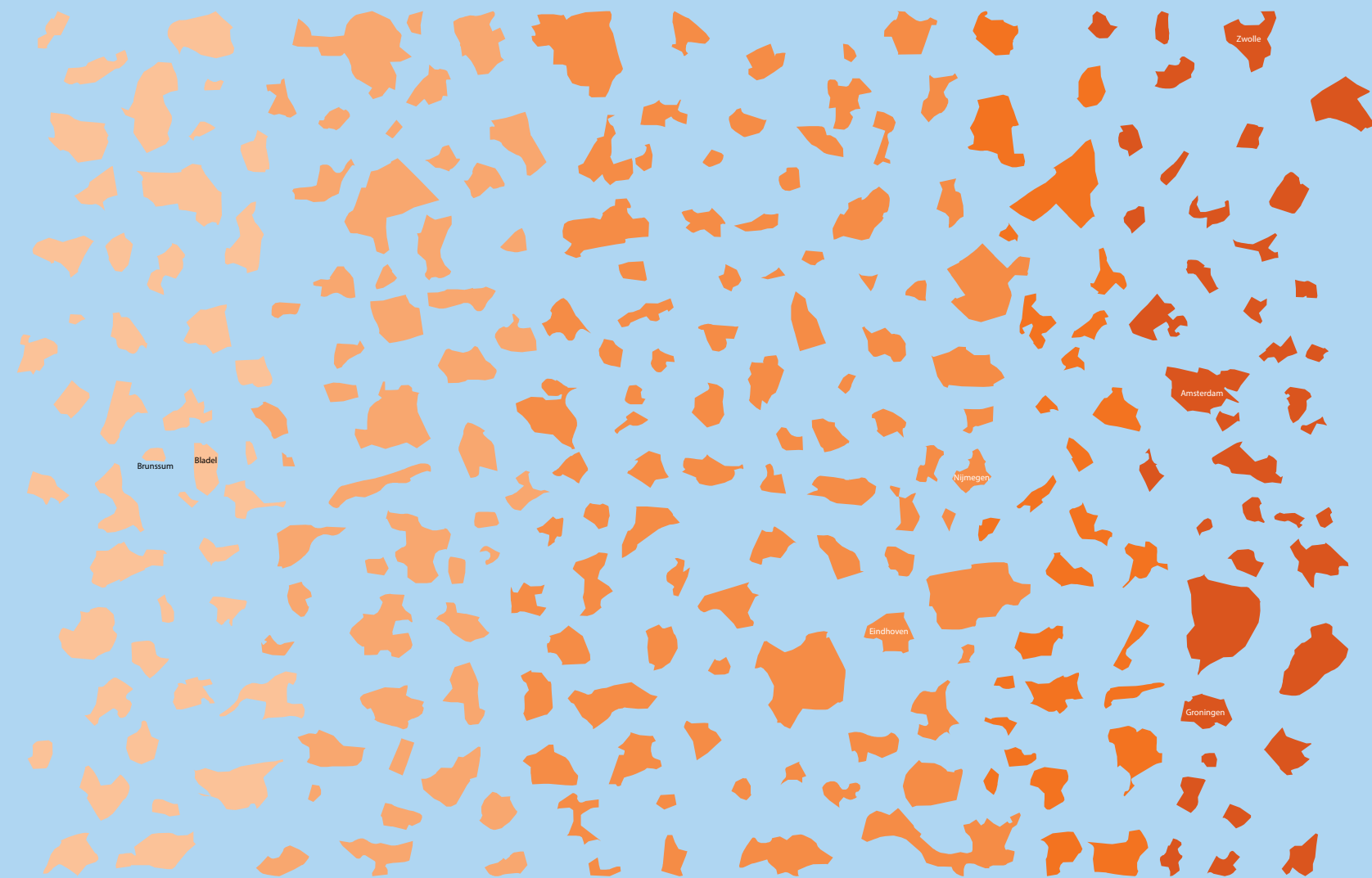
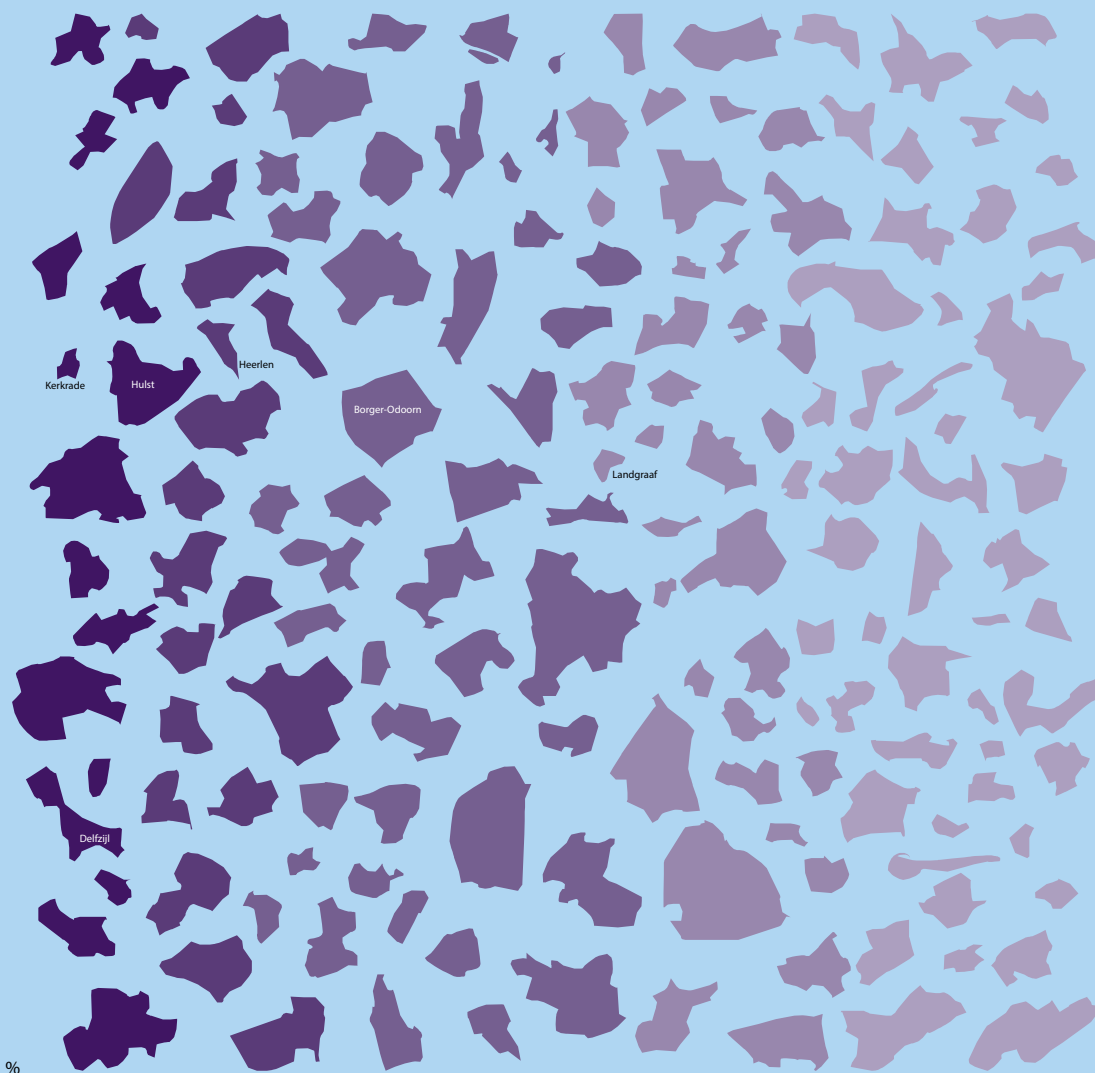
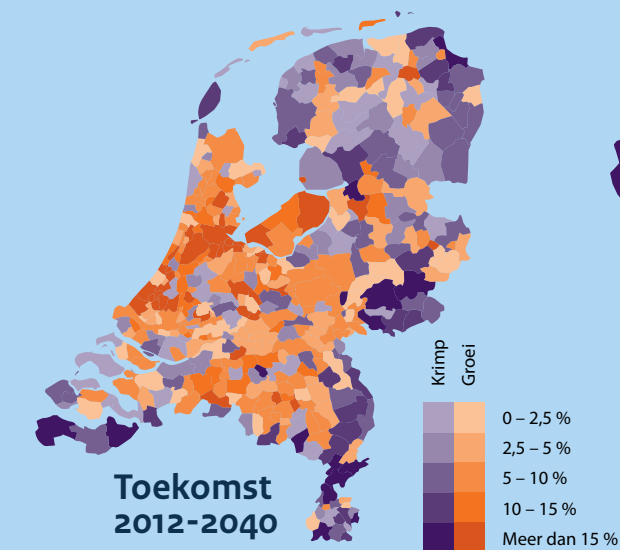

KRIMP NAAST GROEI

Decennialang hadden veruit de meeste gemeenten te maken met een bevolkingsgroei. Er werden meer kinderen geboren dan er sterfgevallen waren; de zogenoemde natuurlijke aanwas was positief. Ook het saldo buitenlandse migratie was positief; er waren meer immigranten dan emigranten. In een enkele gemeente was sprake van bevolkingskrimp. Jongeren trokken weg van het platteland en gingen naar de grote steden voor een baan of opleiding. In veel plattelandsgemeenten kwamen er echter

ook jonge gezinnen voor de jongeren in de plaats, gezien het ruime en groene wonen. In de toekomst zullen vooral de steden fors blijven groeien. Voorop lopen hierin de grote steden in de Randstad, daarbuiten (universiteits)steden als Groningen of Nijmegen, Eindhoven en Zwolle. In het kielzog hiervan zullen ook veel randgemeenten stevig blijven groeien. Door de natuurlijke aanwas blijft de bevolking ook in het merendeel van de andere gemeenten nog toenemen.

Bevolkingsgroei was lange tijd vanzelfsprekend, maar die tijd is voorbij. Steeds meer gemeenten moeten rekening gaan houden met een krimp van hun bevolking, vooral diverse plattelandsgemeenten en gebieden aan de rand van Nederland, zoals Delfzijl of Hulst. Door de vergrijzing wordt in grote delen van Nederland de natuurlijke groei steeds kleiner en wordt die uiteindelijk zelfs negatief. De jongeren blijven het platteland verlaten voor de grote stad, maar dit 'verlies' wordt niet

meer gecompenseerd door de komst van jonge gezinnen. Veel gemeenten moeten wennen aan dit andere toekomstperspectief, en proberen er op te anticiperen. In sommige komen er al gunstige ontwikkelingen uit voort. Zo is in Borger-Odoorn met het verdwijnen van voorzieningen het traditionele 'naoerschap' nieuw leven ingeblazen. Bewoners zijn van mening dat ondanks de krimp de leefbaarheid juist is toegenomen. In Hoogeveen in de gemeente Bladel voorkomt de

bevolking met een zelf opgerichte zorgcoöperatie dat zorgbehoevende inwoners de gemeente moeten verlaten. En in Parkstad Limburg worden in de gemeenten Brunssum, Heerlen, Kerkrade en Landgraaf de mogelijkheden verkend om met het samenvoegen van woningen achter de gevel de mijnarbeiderswoningen als cultureel erfgoed te behouden en tegelijkertijd de kwaliteit van wonen een impuls te geven. Dit draagt bij aan de aantrekkelijkheid van deze gemeenten.

Voor gemeenten is het ook belangrijk dat er een paradox schuilt in de krimpboodschap. In veel gemeenten gaat de bevolking weliswaar krimpen, maar kan het aantal huishoudens nog wel toenemen. Het aantal woningen moet dan bijvoorbeeld op peil blijven. Overigens is voor veel voorzieningen niet zozeer het aantal inwoners maar het aantal huishoudens bepalend; in dit opzicht lijkt de schade voor schilders, bouwmarkten e.d. nog mee te vallen.